

KUMRÁNI TEKERCSEK

Jegyzet Joe Christian tanításából

2011. január 23.

/Figyelem! Az idézőjelben levő szavak fonetikusán kerültek leírásra./

Vendégeink vannak a mai napon Joe Christian és felesége Beverely, egy nagy tapssal köszöntjük őket. Az Úr szerelmetesei ők, sokan ismeritek már őket. Néhány szóval szeretnék azonban mégis szólni róluk, azok számára, akik előtt nem ismerősek. Joe Christian Jeruzsálemben kezdett most pásztorolni, a Holt-tengeri, Kumránban talált tekercseket tanulmányozza, a doktorátusának ez a témája.

Az Ószövetség minden könyvéből találtak tekercs maradványokat, kivéve Eszter könyvét. Nem csak a mai használatos héber nyelvet kellett, hogy tanulmányozza, hanem az ó-héber nyelvben is nagyon járatosnak kell lennie, hiszen ezeket a könyveket, még a bibliai héber nyelvezet szerint írták, és az Újszövetséget görögül is kell, hogy tanulmányozza ehhez.

Mivel ez van nagyon erőteljesen az ő szívéen, ezért felajánlottam neki, hogy a mai napon beszéljen erről nekünk. Lehet, hogy én is tanulok valamit így erről. Rég foglalkozik a tekercsekkel, 33 éve kezdte ezt a témakört tanulmányozni.

Izraeli történeteim kapcsán többször elmondtam nektek, hogy ő az, akinek kölcsön adtam az öltönyömet, amikor az esküvőjére kellett elegánsan felöltöznie. Talán most sem lehet mondani rólunk, hogy egyforma méretűek lennénk, abban az időben pedig végképp nem volt mondható ez rólunk.

Sem a magasságunk, sem a testünk bősége, sem a lábméreteink nem egyeztek. Ennek ellenére, kölcsön adtam neki az öltönyömet, és az elegáns cipőmet, és amikor felöltötte, [természetfeletti módon] tökéletesen ráillett, és amikor visszaadta, nekem is tökéletesen jó volt. Mindez 1979-ben történt.

Egy kicsit eltelt az idő, akkor még fiatalabbak, és alázatosabbak voltunk, ugyanabból a Biblia iskolából kerültünk ki mindketten, közös múltunkhoz tartozik még az is, hogy mindketten éltünk egy ideig ugyanabban a könyvesboltban, persze nem egy időben. Ott tartózkodtunk. Egy biztos, hogy egy öltönyünk volt, és azt hordtuk mindketten. Magammal vittem ezt az elegáns cipőmet akkor Izraelbe, éreztem, hogy szükség lesz rá, és áldássá lett. Hallelúja.

Joe Christian: Áldás itt lenni Budapesten és Magyarországon. A világon a legcsodálatosabb emberek vagytok, igen nagyon szeretlek benneteket, és a feleségem ugyanígy érez. Igen kedves, édes, gyönyörűséges lelketek van. És nekünk ez az ígéret földje, mert ígéretet tett Isten nekünk. Isten képes bármire, hogy ezt beteljesítse.

Isten csodálatos dolgokat teljesített be a ti gyönyörűséges országokban és a környező országokban is. Köszönöm azt a lehetőséget, amelyet kaphattam Istentől, hogy az Ő szemében oly kegyelemteljes és kedves országban lehetek, és szolgálhatok közöttetek. Szeretnék Isten Igéjében, a Hóseás könyvében és a 12/10 versére rátekinteni elsőként.

Hóseás 12/10 Mert így szólottam a prófétákhoz, én sokasítottam meg a látásokat, és én szólottam hasonlatokban a próféták által.

Ez a *hasonlatokban* szó, ami szerepel a Hóseás Igéjében, „adomely” a héber szó. Az utolsó szó ebben az idézett igeverben. A *próféták* hozzák elő ezeket a hasonlatos dolgokat, amelyek, *jelei az időnek*.

A mai napon is hoznak elő számunkra ilyen dolgokat, nemcsak kétezer évvel ezelőtt, amely időben a Holt-tengeri tekercek is íródtak. Hóseás könyvében a 10/13 verset is megnézzük.

Hóseás 10/13 Istentelenséget szántottatok, álnokságot arattatok: Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bíztál a te utadban és vitézeidnek sokaságában.

Mi az a bizodalom, amelyre itt hivatkozik az Írás? „Bathakta” a héber szó, ami itt szerepel. A mai héber nyelven a „bathuah” szóra vezethető vissza a szótöve. Ez ma jelenti pl. a biztosítást, ha egy céggel szeretnél *biztosítási szerződést* kötni. És itt a bíztál, bizodalmad szó szerepel. Eztán a „giboreáh” szó következik, ami a hősöket jelenti.

A mai judaizmusban ezek a hősök, a bölcs rabbik. A zsinagógavezetők, akikre Isten rábízta az Írások helyes magyarázatát. Ezek a hasonlatok, amelyekről szólt a 10-es vers, és a 13-as vers, amelyekben ők bíztak, a bizodalmutat vetették, azoknak másoknak kellett volna lenni, mint amik voltak.

Látjuk, hogy mennyire különböztek a judaizmusban, abban az időben ezek, és Jézus idejében, és mint ahogy ma tanítják, milyen különbségek vannak. A próféták szólták ezeket a hasonlatosságokat, mint az idők jeleit, amelyekben *bízniuk* kellett volna, de sajnálatos módon nem abba helyezték a bizodalmutat.

„Giborin” vagyis azok a személyek, akik a *hősök*, azokban bíztak inkább, és nem, mint személyekbe kellett volna a bizodalmutat vetni. Mintha pl. ma arról beszélénk, hogy bizonyos szupermenekbe vetjük a bizodalmutat.

Ha magasabbra helyezünk bizonyos személyeket, mint ahová az Úr szándékozta helyezni őket, azokat, akik az Írásokat magyarázzák, egy *magasabb szintre* emeljük, mint ahová Isten rendelte őket. A judaizmusnak ezt a szerves és magvas részét rabbinizmusnak is nevezzük. Mert a rabbiknak a tanításait, alaptanításait és hagyományait követik.

Más szóval, ha valaki bemegy egy zsinagógába, akkor azt kell, hogy elfogadja, amit ott a rabbi az *Írások magyarázataként* előtár. Elfogadják ezzel azt az utat, és kizárólagosan azt az utat fogadják el. És ha helytelenül magyarázzák azokat az Írásokat, akkor az egy nagyon téves irányvonalat ad a hallgatónak.

Vannak azonban az *Írásokhoz hűséges* zsidók, akik igazak Isten szemében. Ezek az igaz zsidó imádók, ezeket is meg fogjuk tekinteni. Így nézzük a ...

Hóseás 14/3 AsszírIA nem segít meg minket, lóRA sem ülünk, és nem mondjuk többé kezeink csinálmányának: Istenünk! Mert nálad talál kegyelmet az árva.

Ezek az igaz hithű zsidók, látjátok, mit mondanak: - nem mondjuk többé kezeink csinálmányainak azt, hogy Istenünk. Saját *kezeik munkájának* tekintették Isten munkáit, azok a *cselekedetek* voltak az isteneik.

Hasonló ez ahhoz, amit sokan tesznek ma. Veszik azokat a cselekedeteket, amelyeket cselekszenek, és azokat *istenekké teszik* az életükben. Azt mondják, hogy igen *keményen dolgoztam* ezért, és ezért, ezért ezt és ezt szereztem. Minden egyes életben Isten ennek pont az ellentétjét szeretné elvégezni.

Azt szeretné, ha megértenénk, hogy a mi munkánk az, az *Ő ajándéka*, semmi nincs, amiért képesek lettünk volna úgymond megdolgozni, azt megérdemelni, ha *Ő* nem teremtett volna minket. *Ő* adja a *képességeket* is ehhez, és anélkül, hogy *Ő* ne adná oda a képességeket, nem lennénk képesek semmire.

Tehát Isten szemében nincs értelme annak, hogy mi azt mondjuk, hogy azok, amit mi végeztünk, azok a mi kezeink munkái, és azok a mi isteneink. Nézzük meg, hogy milyen zsidó vélemények születnek ezekről a szokásokról, amelyet a zsidók tesznek?

Keresztelő János látja, hogy sokan a farizeusok és a szadduceusok közül hozzá jönnek megkeresztelkedni. Abban bíztak és arra voltak igen büszkék, hogy ők Ábrahám gyermekei. Nézzük így a ...

Máté 3/7 Mikor pedig látám, hogy a farizeusok, és a szadduceusok közül sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, – és itt Keresztelő Jánosról van szó – monda nekik: Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljete?

Keresztelő János azon csodálkozik, hogy vajon miért jönnek hozzá a farizeusok és a szadduceusok? Miért csodálkozik ezen? – Milyen megértés lehetett e mögött, amit talán mi nem értünk? Nem olyan *szívvel* jöttek ugyanis, ami kívánná Istent *szolgálni*. És ő ezt felismerte. Ezért mondja a ...

/8/ Teremjete hát megtéréshez illő gyümölcsöket.

Mert a gyümölcsök, amelyeket teremtek, nem jelezte, hogy az ő szívük készen van arra, hogy valóban szolgálják Istent. Milyen gyümölcsökről beszél vajon? Így tekintsünk rá a 9-es versre:

/9/ És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak.

Ők Ábrahámban bíztak, az *örökségükben* bíztak. Abban bíztak, hogy Isten valójában milyen néppé tette őket, és úgy gondolják, hogy ők valóban azokat cselekszik, amelyeket tenniük kell.

De Keresztelő János mégis azt mondja nekik, hogy ez nem az, amit tennetek kellene. Nem azért, mert Ábrahámnak magvai, fiai vagytok, kellene, hogy részetek legyen Istenben, hanem az számít valójában, hogy a *szívetekből* igazán odafordultatok-e Istenhez?

/10/ A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik, és tűzre vettetik.

Azt mondja ezzel, hogy az *ő gyümölcseik* nem méltók Isten királyságához, vagyis nem igazán Ábrahám magva ők. Hogyan lehet ez, ha ők Ábrahámnak fiai, Ábrahámnak leszármazottai?

Van valami mélyebb lenyomat, amit ő lát ebben. Nézzétek meg az utolsó versben, azt is említi, hogy tűzre vettetnek. Istennek az ilyen gyermekeit nem lenne helyes ilyen helyre helyezni. Miért szól ilyen kemény szavakkal a farizeusok, és a szadduceusok ellen? Azt is nézzük meg, hogy Jézus mit mond róluk. Ugyanezekről az emberekről?

Máté 5/20 Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók, és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

Jézus ugyanezt mondaná ezeknek a farizeusoknak, hogy nem állnak készen a mennyek országára? – Úgy tűnik, hogy Jézus véleménye Keresztelő János véleményével egyezik, ők valóban *nem állnak készen* arra.

Ha valóban egyezik a véleménye, és úgy tűnik, hogy egyezik, mi az, ami miatt ilyen rossz véleménnyel voltak mindketten a farizeusok és a szadduceusok felől? Megtudjuk a 31-es versből ezt, Jézus mondja itt.

/31/ Megmondattott továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon neki elválásról való levelet.

Eddig nem volt érdekes, hogy Jézus miként magyarázza az Írásokat, hanem azért volt Jézus elkeseredve a szívében, ahogy azt a farizeusok *magyarázták*. Az Írásokat tévesen és *helytelenül* forgatjátok és magyarázzátok.

/33/ Ismét hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet.

Ez az *ismét hallottátok* kifejezés utal arra, hogy a farizeusoktól és a szadduceusoktól is hallották ennek az igeverst a magyarázatát, de Jézus hangsúlyozza, hogy nem úgy kellett volna mondani, hanem ekként, ahogy *Ő* mondja.

/38/ Hallottátok, hogy megmondattott, szemet szemért, és fogat fogért.

De az nem tetszett Jézusnak, ahogy azt *magyarázták*. És egy másfajta magyarázattal áll elő. Ugyanígy Máté 5/43-ban mondja:

Máté 5/43 Hallottátok, hogy megmondattott: Szeresd felebarátod, és gyűlöld ellenséged.

Jézusnak az sem volt tetszésére, ahogy ezt a verset magyarázták, tehát a panasz az volt rájuk, bár jól ismerték Isten Igéjét, és azt idézték, de *rosszul magyarázták*. Nem engedték meg, hogy Isten Igéje úgy hatoljon a szívükbe, hogy *megváltoztassa* őket.

Amikor Keresztelő János meglátta őket, akkor azt mondta, hogy hozzám akár ne is gyertek. Nem azt mondta, hogy gyűlöli őket, mert egyetért Jézussal abban, hogy nektek szeretnetek kellene az ellenségeitek. De az *nem volt tetszésére*, ahogy az Igéket, az Írásokat magyarázták, és ez nagyon komoly dolog.

Ha olvassuk a Máté 12. fejezetét, ott látjuk, hogy szinte az első verstől, egészen a 45-ig Jézus folyton, folyvást, a farizeusok *gonoszságáról* beszél. Ez Igen hosszú ígerész, nagyon sok igeversek, amely egy bizonyos *csoporthoz* ellen irányul.

Mi az, ami annyira fontos itt Jézusnak? – Azt akarta, hogy a nép megértse, hogy ezt az *irányvonalat ne kövessék*, mert ez nem a helyes útirány. Nézzünk meg még egy pontot, amely igen fontos volt Jézusnak.

Máté 15/1 Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz Jeruzsálemből, mondván:

Tehát nincs kérdésünk afelől, hogy kik ezek. Ez az a csoport, akik Jeruzsálemből valók, ezek a farizeusok. Ezek azok, akik őrzik az Írásokat, mert ők az *írástudók*. Ezt kérdezik Jézustól:

/2/ Miért hágják át a Te tanítványaid a vének rendeléseit? Miért nem mossák meg a kezeiket, amikor enni akarnak?

Tehát ezek az írástudók és farizeusok ilyen *hangnemben* jönnek Jézushoz: miért van ez így? A mi *véneink* rendelkezései ellen cselekesztek. Nézzük meg, a 3-as versben mit felel nekik Jézus.

/3/ Ő pedig felelvén monda nékik: Ti meg miért hájátok át az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek, hagyományaitok által?

Kiolvasható ebből, hogy ennek a jeruzsálemi csoportnak, a hagyományait, a *véneknek rendelkezéseit* Jézus nem szereti. Nem szereti, hogy *miként magyarázzák az Írásokat*, és a *hagyományait* sem szereti. Ó! Istenem! Egyszerűen nem szereti azt a *módot*, amiként tanítanak erről. És Keresztelő Jánost sem szeretik.

Keresztelő Jánosnak a szolgálata a Holt-tenger környékén zajlott, ahol találták a tekercseket is. Azon a határvonalon, amelynek egy része már Jordánia a mai napon is. Ugyanezen a területen találták a Holt-tengeri tekercseket is. Úgy tűnik, hogy van annak valami oka, hogy pont ott találták ezeket.

Először, mielőtt a miérteket megnéznénk, megnézzük, hogy kik azok a Jézus idejében élő zsidók, akik a helyes utat, az *igazságot követik*. Akik elszánták magukban, hogy a helyes úton, és módon *szolgálgják* Istent.

Azokat vizsgáljuk most tehát meg, akik nem farizeusok és szadduceusok voltak, azokat fogjuk megvizsgálni, akik *szakítottak* az atyáik *hagyományaival*, és azokat, akik nem szolgáltak más isteneknek, az atyáik hamis isteneinek. Ennek érdekében fogjuk megvizsgálni és egy kis tekintést teszünk a Kumráni, vagyis a Holt-tengeri tekercsekre. Egy kicsit megnézzük ennek a történelmét.

Kumránnak a neve „Vádi”, amely egy hegy, ahol csak akkor folyik a folyóból víz, ha esőzések ideje van. Egy ilyen völgybe gyűlik össze az, az esőmennyiség, amely Jeruzsálem hegyeiről folyik alá. Azt is tudjuk, hogy a Holt-tenger a föld *legmélyebb* pontja. Ha esőzések idején jeruzsálemi hegyek magas pontjairól ez az esőmennyiség alá folyik, nagy sebességgel folynak ezek a vizek, nagy gyorsasággal. És azért vagy ezen a helyen, mert éppen nem tudod, hogy Jeruzsálemben esik az eső. Annyira gyorsan jön alá ez a vízmennyiség, hogy nincs is idő elmenni a vizek elől.

Volt egy csoport ugyanis, akik a jeruzsálemiek tévtanításait, oly annyira nem kedvelték, hogy *kijöttek* Jeruzsálemből. Ezeknek egyik csoportja, akik Kumrán közelében, „Vádin” tartózkodott, ezeknek a hívőknek csoportja az *esszénusok*. Mit lehet találnunk a történelemben ezekről az esszénusokról?

Hatvan évvel ezelőtt, egy *beduin kisfiú* találta meg az egyik barlangban ezeket a tekercseket, és ezeknek a tekercseknek az első szegmensét. Abban az időben, amikor a tekercsre rátalált, ez a terület még Jordániához tartozott, ma már Izraelnek része. 1967-ben történt ez a határváltozás, az 1967-es hat napos háborút követően csatolták Izraelhez.

Nagyon fontos tudni, hogy pont azon a napon, amikor 1948-ban Izraelt állammá alapították, Jeruzsálemnek a hegyén, a héber egyetemen, egy híres tudós – abban az időszakban ez is zsidó kézben volt – megtudta, hogy egy betlehemi kereskedő olyan *tekercseket árul*, amelyek kétezer évesek, és héber nyelven vannak írva. Ugyanezen a napon vásárolta meg ez a zsidó professzor a tekercseket a kereskedőtől, aki a beduin fiútól vásárolta.

A *kijelentésnek* a kibontása, a kijelentése pont azon a napon indult, amely napon Izrael állam megalakult. És a mai napon nagyon fontos azt tudni, hogy mit tartalmaztak ezek a tekercsek, mit találtak. Hogy milyen időszakban íródtak ezek a tekercsek? A *második templom* pusztítása napjától visszamenőleg *200 éves időszakban* íródtak ezek a tekercsek.

Ezért elkezdtek a közeli barlangokban további kereséseket és *kutatásokat* végezni. Így, 1953-ig tizenegy barlangban találtak tekercseket. Akkor már Izraelnek a tulajdonában voltak a Kumráni barlangok.

Sanders pásztor épp most mondta nekünk, nagyon pontosan említette, hogy minden egyes Ószövetségi könyvből találtak másolatokat, kivéve Eszter könyvét. Ez azt jelenti, hogy minden egyes könyvnek egy tekercsrészét megtalálták. Ézsaiásnak a teljes tekercsét megtalálták. Mert az esszénusoknak oly nagyon fontos volt ez a könyv.

Ma szinte teljes bizonyossággal tudják a tudósok bizonyítani, hogy az 1-es és 4-es számú barlang a felfedezések sorrendjében, az esszénusokhoz tartozott. Ha az egyik barlangot két részre oszthatnánk, 5A és 5B barlangnak neveznénk, akkor valójában tizenkét barlangunk van.

Amit ott találtak, arról nagyon fontos tudni, hogy az esszénusok, akik a zsidóknak egy nagyon elkötelezett csoportja volt, és egy csoport belőlük, akiket „jahad”-nak neveztek, ők voltak a *papi csoport*, akik eljöttek Jeruzsálemből, és oda kiköltöztek, hogy ott kint éljenek, a papság, a vezetőség és a laikusok is.

A farizeusok, akik a Jeruzsálemi templom odaszánt szolgálói voltak, az ő hagyományaiknak java részét az esszénusok elutasították. A papságnak egy része voltak ők,

akiknek a *papi szolgálatot* kellett volna végezni Jeruzsálemben, abból a családi papi ágból származtak, ahonnan az izraeli papságnak ki kellett származnia.

Ők azt mondták, hogy – nem! Mi nem ezen a vonalon megyünk, mert mi az *egy igaz Istent* akarjuk szolgálni, és eljöttek mindazért, ami Jeruzsálemben történt. Az ő vezetőjük a *megigazultság* tanítója volt, „More Ha Szedek”.

Vannak, akik úgy hiszik, hogy ő harmadik „Oniász” is lehetett akár. Egy igaz szívű jeruzsálemi főpap, aki Istennek Igéit *igaz szívvel* követte. Jézus eljövele előtt százötven évvel volt ez. Ő volt az, aki kiállt, és hangot adott annak, hogy nem ért egyet mindazzal, ami a jeruzsálemi papságban folyik.

Egy igaz főpap volt, a helyes papság származási vonaláról, aki képes volt nemet mondani a római és görög kultúrák behatásainak, ami az akkori papságot érte a Jeruzsálemi templom idején.

Akik őt követték, hosszú ideig a halála után is követték őt. Jeruzsálemből el kellett, hogy meneküljön, és egy csellel rávették, mondták neki, hogy nyugodtan jöjjön vissza, és amikor visszajött, akkor bebörtönözték, öt évig volt börtönben, és azután meggyilkolták. Egy nagyon jelentős csapat követte. Leírta annak a hívő közösségnek az életét, amely ezt a főpapot követte, teljes szívvel követték Istent.

Ezeket a Kumráni tekercseket, amelyeket ott találtak, a mai napon olvashatjuk. Ők voltak azok, akik a késői próféták könyveit is ugyanolyan hitelesnek, és hatalommal teljesnek tartották, mint amennyire a Torát, a Mózesi öt könyvet tartották a többiek.

A farizeusok tanai a judaizmusban ezt nem erősítik meg, ők nem így tanítják. Ők úgy tartják, hogy a leghitelesebb, és a mérvadó, az Mózes első öt könyve. Miért teszik ezt? Azért, mert a késői próféták, a kispróféták bizony *szóltak azok ellen*, amik a templomban, ebben az időben zajlottak.

Tanítottak továbbá a szívnek a körülmételéséről, ugyanúgy idézték a prófétákat, ahogy azt Jézus is tette. *Idézték* többek között a prófétának azt a szavát, hogy egyengessétek az Úrnak útját a pusztaságban. Arról tanítottak továbbá, hogy a közösségnek minden tagja a vagyonát megosztotta, a közszámára kellett biztosítania.

Ugyanúgy elutasították a templomi tanításokat, mint ahogy azt Keresztelő János és Jézus is tette. Szeretném átadni nektek, hogy milyen szavakat találhatunk a tekercsekben, az ő minősítésükre, a jeruzsálemi papság minősítésére.

A More haszidik, az *igazság papság* szolgálata, a „hoda jót”, a *hálaadások* tekercseinek írásaiban, a következőt tartalmazza: csalárd gyülekezés, gonosz társaság. Megtévesztés közvetítői. Kettős szívvel keresnek Téged. Beliál gonosz terveit forralják. Beliál, itt a sátán hasonlatosságaként szerepel. Bálványokban keresnek Téged.

Beszéltünk róla az elején, hogy *bálványok* lehetnek a kezeink munkái is. Hazug prófétákon keresztül keresnek Téged. Elfordultak a Te szövetségedtől, cselszövők. Egyeznek tehát ezek a *minősítések* Keresztelő Jánosnak és Jézusnak a felindulásaival, habár ők még abban az időben nem jártak a földön. Ez előtte volt.

Jézus, mint Isten Fia földre jövele előtt volt már ez a tanítás a földön. Azt hiszem, hogy ezek után egyértelműen állíthatjuk, hogy ebben a zsidó második templombeli szektában, nagyon sok hasonlatosságot találhatunk Keresztelő János, Jézus, és Jézus tanítványainak a tanításaiban.

Még egy utolsó dolgot tanulmányozzunk. Mi volt az, amire Keresztelő János felhívta a figyelmet, amit ezek az esszénusbeli hívők tanulmányoztak?

Azt nem tudjuk biztosan, hogy Keresztelő János, ebből az esszénusi csoportból került-e ki? De azt látjuk, hogy a szóhasználatukban, a kifejezéseikben, és a szívük hovatarozásában, nagyon sok a hasonlóság. A következő Igerésszel fejezzük be ...

Máté 3/11 Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, hatalmasabb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó, Ő Szent Szellemmel, és tűzzel keresztel majd titeket.

Itt Keresztelő János szólt Jézus szolgálatáról.

/12/ Akinek szórólapát van kezében, és megtisztítja az Ő szérűjét, és az Ő gabonáját csűrbe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

Az a tűz, amely elégeti a polyvát, az a tűz, mondja nekik, hogy – *nem jól értelmezték az Írásokat*. Mivel mondták, hogy Ábrahám a mi atyánk, és ezért vagyunk mi igazak.

/16/ És Jézus megkeresztelkedvén azonnal kijöve a vízből és ímé az egek megnyilatkoznak néki, és Ő látá az Istennek Szellemét alájönni, mint egy galambot és Őreá szállani.

/17/ És ímé egy égi hang ezt mondja vala: Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.

Ez lesz az utolsó állítás: az Apostolok Cselekedetei 1. fejezetében, a 21-23 versek, amikor a Szent Szellem szállt az ott jelenlévőkre, hozván Isten jelenlétét és tüzeit rájuk.

Apostolok Csel. 1/21 Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt,

/22/ A János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölvetitek tőlünk, azok közül egy, az Ő feltámadásának bizonyága legyen mivelünk együtt.

Egy *bizonyágtevő!* Miért pont attól az időtől fogva számítják a bizonyágtevőt, mint amikor Jézus *vízkeresztséget* vett? Miért pont Jézus keresztségétől számítva kellett annak a *tanítványnak* végig Jézussal lennie, akik közül választhattak? Hogy bizonyág legyen arra, ahogy az Atya bizonyágot tett a Fiáról, és bemutatta a Szent Szellemnek az alászállását, és azt a tüzet.

Ez volt az, amit az esszénusok szerettek volna követni, de *nem értettek*, mert Jézusnak a keresztsége bemutatta az Igéknek a beteljesedését. Keresztelő János azt mondta, hogy én, nem keresztelhetlek meg téged, mert nem vagyok méltó rá.

Jézus mégis azt válaszolta, hogy tedd meg, hogy minden *Írást beteljesítsünk*. Szerette volna, hogy mindazok, akik valóban szeretik Őt, mind *hozzá jöjjenek*. Az Atyának ezt a kenetét, és ezt a bizonyágtételét, akik *elutasították*, azokat a tűzrevalónak nevezte.

Mert ez a *kenet*, és ez a *bizonyágtétel* az Atyának a Fiáról, ez, ami *felruház* minket a *hatalommal*! Nem pedig a hősöknek a hagyományai. Ezért vagy te is itt, és én is itt, és ezért tudunk *mozdulni* a Szent Szellemben, mert erre hívott el mindannyiunkat, ezen a csodálatos módon, amit be akart mutatni Isten az egész világnak.

Mert amikor Keresztelő János megkeresztelte, kimondta az Igent és az Áment! Pont azon a helyen, ahol az Írásokat megőrizték nekünk kétezer esztendeig. Istennek egy *pecsétje* volt ez, pont azon a helyen! *Istennek az erejét soha nem lehet leállítani!*

Ezért fogjátok most már megérteni, hogy Kumránba, ezek a tekercsek, maga *Isten keze* által lettek odahelyezve! Egy odaszánt ember által, aki Őt akarta szolgálni. Ezért most mi is képesek vagyunk egy szívvel-lélekkel *szolgálni egymást*, szeretni egymást. Pont úgy, ahogy a kezdeti időben a tanítványok tették, amikor a Szent Szellem leszállt!

Isten áldjon meg mindannyiótokat!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu